

Sygn. akt IX U 711/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2017r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2017r. w Rybniku

sprawy z odwołania R. W. (W.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania R. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 10 lutego 2016r. Znak (...) i z dnia 11 lutego 2016r. Znak (...)

oddala odwołania.

Sędzia

Sygn. akt IX U 711/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.02.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu R. W. (W.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu prawa do emerytury z okresu dwudziestu lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, jest niższy od 250%.

Decyzja z dnia 11.02.2016r. organ rentowy na podstawie art.111 powołanej ustawy przeliczył podstawę wymiaru emerytury ubezpieczonego wliczając pełną wartość węgla deputatowego.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia w KWK (...) – J.” w latach 1970-1978, wskazując, iż część dokumentacji uległa zniszczeniu.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 25.01.1994r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po nabyciu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu do 07.03.1994r.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu od 01/1983r. do 12/1987r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 298,01 % i został ograniczony do 250%.

W dniu 27.01.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie, a kolejną decyzją dokonał przeliczenia świadczenia na podstawie art.111 ustawy emerytalnej.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego w części po przyznaniu świadczenia oraz wynagrodzeń minimalnych za lata 1970-1978 wyniósł z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia 188,91 %

Ubezpieczony nie zgodził się z decyzją domagając się ponownego ustalenia podstawy wymiaru emerytury po odtworzeniu wynagrodzenia jakie osiągał z tytułu zatrudnienia w KWK (...) – J.” w latach 1970-1978.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu emerytur i rent, dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu prawa do emerytury, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego z KWK (...) – J.”, w oparciu o dane zawarte w aktach osobowych ubezpieczonego, aktach emerytalnych, zeznaniach ubezpieczonego i w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1971-1974, 1979-1994 wynosi 209,40% i jest niższy od 250%.

Strony nie wniosły zastrzeżeń do opinii.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akt osobowych z okresu zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...) - J.” oraz opinię biegłego z zakresu emerytur i rent mgr K. S. z dnia 12.01.2017r.(k.32-37) .

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego

przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia powyższych warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego z zakresu emerytur i rent, który na podstawie posiadanej dokumentacji z akt osobowych ubezpieczonego, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1970-1978, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (209,40%) okazał się być niższy od 250%. Nie może on zatem stanowić podstawy przeliczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów. Strony nie wniosły zastrzeżeń do opinii.

Nie ulega wątpliwości, że odtworzone przez biegłego wynagrodzenie jest z pewnością niższe od faktycznie uzyskiwanego przez ubezpieczonego, jednakże na podstawie dostępnej dokumentacji brak jest możliwości jego ustalenia w innej wysokości.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia